

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. Асеновград, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Г. Шейтанов

при участието на секретаря Мария Ил. Ацалова
като разгледа докладваното от И. Г. Шейтанов Административно
наказателно дело № 20235310200643 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е НП №36-0001520/11.09.2023г., издадено от Н.П.М.-Директор на РД
„АА” гр.Пловдив, определен от Министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на
чл.92, ал.2 от ЗАВП, чл.189, ал.12 от ЗДВП и чл.47, ал.2 от ЗАНН, с което на И. П. Р. с
ЕГН***** от гр. Раковски, обл.Пловдивска, ул. „Гурко” №4, на основание чл.53
от ЗАНН и чл.177, ал.3,т.1,пр.2 от ЗДВП е наложено административно наказание
„ГЛОБА” в размер на 3000 лв./ три хиляди лв. /, за нарушение по чл.139, ал.1,т.2, пр.3
от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ във връзка чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба
№11/03.07.2001г. на МРРБ.

Жалбоподателят И. П. Р. не се явява в съдебно заседание. Чрез подадената жалба
изразява своето неудовлетворение от издаденото му НП, като счита,че същото следва
да се отмени като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с
материалния и процесуален закони, както и поради недоказаност на нарушението. На
второ място счита, че при определяне на размера на глобата, АНО не е отчетел
наличните смекчаващи вината обстоятелства, като е определил същото в размер към
максимума. В тази насока като алтернативно, се прави искане за намаляване размера на
глобата до минимума предвиден в закона.

Административно наказващия орган в лицето на Н.П.М., като Директор на РД
„АА” гр.Пловдив не се явява и не изпраща представител. В изпратеното писмо към

административно наказателното преписка се изразява и становище, че обжалваното НП е явява правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди изцяло. При уважаване на подадената жалба, алтернативно се прави искане да се намали присъденото адвокатско възнаграждение до минимално предвиденото от закона..

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

На 10.08.2023г. , около 14.00 часа, на околоръстен път на гр. Асеновград, който се явява продължение на ул. „Миньор”, в района на новите гробища, в посока към с. Болярци, е бил спрян за проверка натоварен с фракция камион „МАН ТГС” с ДК№ СВ 0651 СВ. С цел по пълнота на проверката, на водача на товарния автомобил било указано да го позиционира на паркинг „Кладбище”, който се намирал непосредствено до гробищата. Проверката била извършена от св. К. С. К. и негов колега, двамата работещи като инспектори в РД-АА гр.Пловдив. При проверката се установило, че автомобила се управлява от водача И. П. Р. от гр. Раковски, като МПС-то е категория N3 и се оперира от фирма „Инса Логистик” ЕООД с ЕИК 205008031. От страна на водача, на проверяващите били представени, заверено копие от лиценз на Общността №119268001, пътен лист №ВА 124073/10.08.2023г. и товарителница серия М№173049/10.08.2023г. Водачът не представил кантарна бележка, което мотивирало проверяващите да претеглят камиона, чрез носената от тях електронна мобилна поосова везна тип DEWI с № 01001632229, със стикер на годност до 06.2024г. и измерване разстоянието на двете задвижващи оси със сертифицирана ролетка VMI Vario 5 метра №1357. Преди самото претегляне било установено, че управляваното от водача Р. МПС е с общо четири оси, две от които управляеми, като замерването установило, че разстоянието между осите на двойната задвижваща 3-та и 4-та ос е 1.40 м. В хода на проверката било извършено последователно претегляне на натоварването на всяка една от четирите оси на товарния автомобил, при което се установило значително отклонения от разрешеното максимално и поосовото натоварване на допустимата маса на ППС. Водачът не отрекъл, че управляваното МПС е претоварено, но оспорил резултата от везната. Това наложило да се извърши ново претегляне на натоварването на всяка една от осите, при което с малки разлики се установил резултат сходен с първия, който показал, че управляваното от Р. МПС е претоварено. Предвид установеното, то проверяващите счели, че е налице нарушение по чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от ЗДвП във връзка чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба №11/03.07.2001г. на МРРБ, за което от страна на св. К. на водача бил съставен АУАН №00302/10.08.2023г. При съставяне на акта, св. К. взел предвид резултата от кантарна бележка №267, удостоверяваща стойности от претеглянето на осите на МПС-то, които бил по-благоприятни за водача. В съставения АУАН освен другите обстоятелства било посочено и това, че със съответното товарно МПС „МАН ТГС”, ДК№ СВ 0651 СВ, същото с четири оси, две от които управляеми, се извършва обществен превоз на

товари /фракция 0163/, по маршрут с.Мулдава-гр.Раковски, като при измерено разстояние между осите от 1.40 метра на двойната задвижваща 4-та и 4-та ос, сумата от натоварване на същата тази двойна задвижваща ос е 29000кг. при максимално допустимо натоварване на осите от 19 000кг., като претоварването е с 10 000кг. В допълнение в акта била цитирани представените от водача документи и приложената кантарна бележка №267 за извършено замерване на 10.08.2023г. в 14.14 часа. Въз основа на така съставения АУАН, по късно било издадено и обжалваното НП. В обжалваното НП било посочено, че липсват предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН.

Отразената в АУАН и НП фактическа обстановка се установява от приложените по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя К. С. К..

Съдът намира подадената жалба от страна на И. П. Р. за процесуално допустима, а разгледана по същество, за основателна само по отношение на искането за намаляване размера на наложената глоба, по следните съображения: Безспорно по делото се установи това, че на 10.08.2023г. ,около 14.00 часа, на околоръстен път на гр. Асеновград, в района на гробищата, в посока към с.Болярци, жалбоподателя е управлявал товарен автомобил „МАН ТГС” с ДК№ СВ 0651 СВ. Установено е и това, че с автомобила е бил извършван обществен превоз на фракция /0163/ по маршрута с.Мулдава-гр.Раковски. Това се установява от приложените към адм. нак. преписка товарителница и пътен лист. Безспорно е и това, че управляваното от жалбоподателя Р. МПС е било категория N3, с общо четири оси, две от които управляеми, като измереното разстояние между двойната задвижваща 3-та и 4-та оси е било 1.40 метра. От приложената кантарна бележка№ 267, безспорно се установява, че при извършеното претегляне с електронна мобилна поосова везна тип DEWI с № 01001632229, че натоварването на трета ос е било 14 895 кг. а на четвърта ос- 14105кг., или общата сума на натоварване на двойната задвижваща ос е в размер на 29000кг. За да е налице състава на вмененото нарушение по чл.139, ал.1,т.2, пр.3 от ЗДВП във връзка чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба №11 на МРРБ е необходимо това да бъде доказано по съответния предвиден в закона ред. Действително съгласно чл.189, ал.2 от ЗДВП то редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т.е. описаните в тях обстоятелства могат да бъдат опровергани по съответния предвиден в закона ред. От описаното в АУАН нарушение безспорно става ясно, какъв е вида на управляваното от водача МПС, с колко оси е било, неговата действителна обща маса с товара и тази на двойката задвижващи 3-та и 4-та оси към момента на проверката, както и това, че то попада измежду изброените МПС в § 1,т.11 от Допълнителните разпоредби на Наредба №11 на МРРБ. Съгласно текста на чл.139, ал.1,т.2 от ЗДВП, движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не

представляват опасност за участниците в движението. Съответните норми са предвидени в Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства издадена от Министъра на МРРБ. От описаното в АУАН и НП безспорно става ясно, че приложимата норма в случая, е тази по чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба №11 на МРРБ. В т.11 от § 1 от Допълнителните разпоредби на Наредба №11 на МРРБ, е посочено, че по смисъла на тази наредба “допустими максимални натоварвания (маси) на ос” са максималните маси на ос или на група оси, използвани за ППС, посочени в чл. 7” . От текста на чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредбата, става ясно, че „Допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 от Наредба № 11 от 2001 г., с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 от Наредба № 11 от 2001 г., отворени за обществено ползване пътища, когато разстоянието между осите е от 1,3 включително до 1,8 m - 18 t (19 t), е за сумата от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства”. В случая е било измерено както разстоянието между осиге-1.40 метра, а така и натоварването на всяко една от тези оси, а и общото натоварване на двойната задвижваща-3-та и 4- та ос.

Нарушението е подведено под нормата на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП, която се явява бланкетна, тъй като в диспозицията ѝ липсва конкретно и пълно описание на признаците от състава, налагащо по необходимост запълването ѝ със съответните нарушени други правни разпоредби, в които се регламентира дължимото правило за поведение или неизпълненото предписание. Правилно бланкетния ѝ състав е запълнен и обвързан текста на чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредбата като са описани всички съставомерни елементи. Направените възражения в жалбата се явяват неоснователни. В този смисъл е и решение № 1855 от 30.10.2023г. по КНАХД № 1489/2023г. на Адм. Съд Пловдив.

Неоснователно се явява и възражението относно годността на използваните от проверяващите технически средства и личната им правоспособност да работят с тях. В действителност от текста на чл.35, ал. 3 от Наредба №11 се установява, че „Проверката на посочените в ал.1 ППС-та се извършва със средства за измерване, отговарящи на изискванията на Закона за измерванията”. Доколкото по делото беше представено писмено доказателство /лист 15 от съд.дело/, че използваната поосова везна тип DEWI с № 01001632229, е била обект на проверка на 19.06.2023г. от главна дирекция „ Мерки и измервателни уреди” при БИМ, като същата е със срок до 19.06.2024г. то явно е че по отношение на нея направеното възражение се явява неоснователно. От съдържанието на постъпилото писмо от АНО с вх.№ 15382/14.11.20223г. се установява, че за използваната ролетка BMI Vario 5 метра №1357 има издаден сертификат от производителя, което става видно и от

информацията на поддържаия сайт- <https://www.bmi.de/downloads/de/technische-unterlagen/ISO9001>. Направеното възражение и по отношение на нея се явява неоснователно. Неоснователно се явява и възражението относно начина по който е било извършено претеглянето на осите. Твърдението на жалбоподателя, че това е станало на неравна повърхност изцяло се опроверга от показанията на актосъставителя К.. По отношение на самия актосъставител и неговия колега се установи, че същите са преминали курс за работа със електронна везна, като издържания от тях успешен изпит е бил удостоверен чрез съставения протокол от 09.01.2022г. /копие от същия приложен на лист 17 от съд.дело/.

По делото е установено безспорно това, че нарушителя Р. е управлявал МПС с четири оси, две от които управляеми, като при това е извършил вмененото и описано в НП нарушение по чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ във връзка чл.7, ал.1, т.5, б."в" от Наредба №11/03.07.2001г. на МРРБ.

В случая санкцията е наложена на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр.2 от ЗДвП, който предвижда, да се е наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред: 1. управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството". Видно е, че АНО е определил правилно санкционната норма, като възражението в тази насока се явява неоснователно. Съдът намира, че при определянето на размера на санкцията, все пак АНО не се е съобразил с всички обстоятелства по делото и текста на чл.27 от ЗАНН като при определяне на наказанието, в НП не е изложил мотиви относно тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, като е определил същото в размер към максимума. В действителност превишението на нормите по чл.7, ал.1, т.5, б."в" от Наредба №11 е значително, но пък следва да вземат предвид и това, че нарушението е първо такова за водача и същия е оказал пълно съдействие на проверяващите, като дори е признал, че е управляваното от него МПС е претоварено. В този смисъл, съдът е на становище, че определения размер на административното наказание глоба следва да се коригира, като се намали от 3000лв. на 1000лв., в който смисъл на основание чл.63, ал.7, т.2 вр. ал.2 т.4 от ЗАНН обжалваното НП следва да се измени. За това си решение съдът се съобрази и с факта, че претоварването на МПС-то управлявано от водача Р. е значително, като с това безспорно се увеличава опасността за останалите участници в движението и с оглед факта, че трайно се нарушава настилката по пътищата отворени за обществено ползване. В този смисъл съдът намира, че няма как да уважи направеното искане от жалбоподателя за определяне на наказание в размер към минимума, което предвид установеното нарушение, би противоречало и на целите на закона. Няма как и случая да бъде приравнен на маловажен такъв, поради и което не следва да намери приложение чл.28 от ЗАНН.

По делото няма направени разноси и такива не следва да се присъждат.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА НП №36-0001520/11.09.2023г., издадено от Н.П.М.-Директор на РД „АА” гр.Пловдив, определен от Министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАВП, чл.189, ал.12 от ЗДВП и чл.47, ал.2 от ЗАНН, с което на И. П. Р. с ЕГН***** от гр. Раковски, обл.Пловдивска, ул. „Гурко” №4, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.177, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДВП е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 3000 лв./три хиляди лв./, за нарушение по чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ във връзка чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба №11/03.07.2001г. на МРРБ, **като намалява размера** на наложеното административно наказание „ГЛОБА” **от 3000 лв./ три хиляди лв./ на 1000 лв./ хиляда лв./**.

ПОТВЪРЖДАВА НП в останалата му част.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____